

ČOVJEK, ENERGIJA I BOG

Bog je ujedinitelj i spasitelj svega, i simbol blagostanja, svjetlosti, slobode, istine, mira, pravde i bezuvjetne ljubavi, proizašao iz molitve i tendencija energije, oblika i života, kao savršenstvo i Jedno za sve. To Jedno je dobilo ime Apsolutno stanje ili Božanstvo.

Utjecaji Boga su mogući samo u molitvi i prihvatanju svih vrijednosti savršenstva, u vidu duhovne suštine života. Molitvom služimo, i nosimo Boga u srcu i duši. Sa Bogom i uz Boga, zaštićeni smo od svega, on nam je najveća snaga, jedina nada, vjerni pratilac u dobru i zlu, sa beskrajnim praštanjem grijehova. Bog nas podiže, uči svemu, vodi kroz život, dajući nam radost, zdravlje, zadovoljstvo, sreću. Stalnom molitvom i služenjem Bogu, stapamo se sa njim u Božanstvo, na putu ka vječnosti. Od naših misli, svijesti i duha, ovisi hoćemo li živjeti sa osjećanjem Boga ili ne. Savršenstvo Boga je u jednostavnosti i jasnoći, koja je razumljiva i djeci.

Božanstvo je u duhu pronalaženja svrhe i smisla života u sebi i drugima, a ne da bi nešto od Boga dobili.

Božanstvo je naša vodilja i ideal života, i ako nam je stalo živjeti u duhu Boga, onda ga moramo pronaći u svemu; u sebi, roditeljima, djeci, prijateljima, društvu, svijetu, svemiru i samom Bogu.

Sa Bogom i uz Boga, život je pjesma, ali smo mi grijешna bića, i povučeni raznim izazovima, nepromišljeno činimo grijehove i zaboravljamo na milost Boga.

Nećemo nikada biti grijешnici, ako se istinski molimo Bogu i nosimo ga u srcu i duši. Bog je naša svijest, i sve što pogriješimo, dokaz je da nismo bili svjesni, niti sa Bogom.

Stalna je dilema da li Bog postoji ili ne? Odgovor se uvijek nalazi u samom pitanju. Po svima nama se nepogrešivo vidi da li postoji Bog ili ne. Ako smo uspješni, zdravi i zadovoljni, svakako da Bog postoji. Za sve one koji se ne mole, ne služe Bogu i ne nose ga u srcu i duši, Bog kao da ne postoji, ali im uvijek daje šansu.

Pitanje Boga je stvar spiritualnosti i probuđene moći prosuđivanja čovjeka u razumijevanju i prihvatanju duhovne suštine Božanstva. Kao prvo, iz djetinjstva sanjamo o izobilju i slobodi, te stalno maštamo i kreiramo ideju kako san doživjeti stvarno. Drugi korak je da moramo povjerovati u tu ideju. Na račun misli pokrećemo odnos između sebe i duhovne suštine Božanstva, u vidu zamišljene ideje. Treće, od maštanja, ideje i sna, pravimo lanac novih maštanja, ideja i sna o istoj stvari – izobilja i slobode. Znači, priča o Bogu je naš vječiti san i moramo reći da on postoji, a samim tim postoji i Bog u nama. Dok sanjamo, istinski osjećamo u tijelu svu milost i blaženstvo ljubavi, i jako smo zainteresirani za tu čaroliju.

Ako netko kaže da Bog ne postoji, onda najprije u njemu ne postoje spiritualne moći prosuđivanja i prihvatanja metafizičke suštine. Takav čovjek još nije evoluirao svoja tijela, i na razini je niže vrste. U vezi toga nikome ne možemo zamjeriti, naprotiv, svako ima šansu probuditi sebe i povjerovati u čaroliju Boga.

Zbog nerazumijevanja suštine Boga, sve više ljudi osjeća strah, drže do religioznosti i duhovnosti, ali ne žive u duhu Boga. U nedostatku svijesti i Boga, čovjek teži tjelesnim zadovoljstvima i sebe pronalazi u vanjskim izazovima. U vezi sa ovim, svaki komentar je suvišan, i samo nesvjestan ne vidi pravu stvar. Jednostavnom molitvom i služenjem Bogu, sebe spajamo sa njim i uvodimo ga u srce i dušu. Tim činom postajemo spašeni od svega.

Naše biće je cjelina i sklad tijela i duše, koji se najlakše održava molitvom i postom. Molitvom čistimo dušu, a postom tijelo. Pokazalo se da su duhovnost, makrobiotika i vegetarijanstvo, najbolji put ka božanskom životu.

Služenje Bogu je individualna stvar, a moliti se možemo svuda i na svakom mjestu. Praktični značaj molitve je stalno razmišljanje o Bogu. Na svaku misao o Bogu, osjetimo milost blaženstva ljubavi u tijelu i duši.

Bog nas oslobađa svih strahova, ovisnosti, mana i predrasuda; religioznih, etničkih, ideoloških. Držeći se Boga, nitko nam ne može oduzeti volju, svijest i dušu. Uz Boga dobijamo sve vrline čovječnosti; ljubav, poštenje, pravičnost, dobronamjernost. Sa Bogom u srcu i duši ne možemo nikoga mrzeti i biti pohlepni, sujetni, licemjerni, osvjetoljubivi, zlonamjerni, lažno ponosni, neiskreni.

Život dolazi iz naše duše, duše naših roditelja i svih duša naših predaka. Uz majčinski odnos duše prema nama, čisti zrak, vodu i malo odabrane hrane, podižemo skladno tijelo. Uz molitvu i post, svaka faza odrastanja dobija puni smisao i nije napor. Život je najljepši poklon svima nama, i uz Boga, sigurno koračamo pravim putem.

Uz odrastanje, prihvatamo sebe, roditelje, pretke, prijatelje, društvo i cjeli svijet. Fizičkim razvojem tijela, ispravno mislimo, podižemo svijest i gradimo duh.

Život je jednostavan kada smo mirni, neopterećeni prošlošću i budućnošću. Sa lakoćom to postižemo, živeći samo danas, ***ovdje i sada***. Vodeći računa o sebi i svojim potrebama, uvijek imamo dovoljno vremena posvetiti se drugima. Organizirati život u jednom danu, najlakša je stvar. Zadovoljimo tijelo i dušu, obitelj i društvene obveze, i još ostane vremena za igru i zabavu.

Naše ukupno ponašanje je stvar genetike, podneblja, klime, kulture, tradicije, navike i svijesti. Uporedo sa jačanjem tijela, postajemo sve više razumni, a sa čistim i jasnim mislima podižemo svijest bića. Izrastamo u zdravu, slobodnu i svjesnu osobu, punu radosti, pažnje i ljubavi.

Uz molitvu i post, jačamo u sebi i ono što se na prvi pogled ne vidi; dušu, auru i duh. Zadovoljna duša vodi brigu o svim procesima metabolizma, stvaranju dobre krvi i limfe, jačanju imuniteta, dajući snagu, toplinu i energiju biću, kao cjelini. Boje aure postaju vesele, a tijelo zrači poput svjetlosti.

Volja nas prati u svemu, puni smo kreativnih ideja i sa lakoćom obavljamo osobne, obiteljske i društvene potrebe. Jednom riječi, služeći Bogu, služimo sebi i svima sa kojima je naša duša povezana.

Sušтина Božanstva je u našim mislima o Bogu. Ono o čemu mislimo, to i postajemo. Misleći o zdravlju, prizivamo zdravlje i obrnuto. Mnogi danas ne misle o Bogu, i sve što drugo misle, žele i uživaju, ne poštujući Boga, za posljedicu imaju velike nevolje, i za takve je ljude, život promašen.

Sve što maštamo o Bogu, doživljavamo u tijelu i duši, kao Božanstvo, blaženstvo ljubavi, miline tijela i duše, nektara i slatke vodice, sa sladostrašćem na kraju. Najprije smo to mislima poželjeli od Boga i doživjeli u sebi. Zadovoljenje tijela i duše, vezuju čovjeka za Boga.

Tijelo se čvrsto drži duše od samog začeca, jer ne poznaje zakone duše i metafizike, i ona mu u svemu pomaže oko metaboliziranja energije. Uz pomoć energije, duša je oblikovala tijelo po njenoj zamisli i originalu. Tijelo i duša su kao povezani kao majka i dijete. Duša na svaki način želi osvjestiti tijelo i u tu svrhu predlaže prevođenje tijela u novi svijet energije i vječnog mira, na putu prema Bogu. **Jedini način je preko aure, kada ona dosegne boju i jačinu svjetlosti, da se u vidu duha odvoji od tijela. Taj čin je za tijelo velika trauma i nazivamo ga prosvjetljenje duše**

Ono što je svijest za misli i tijelo, to je duh za tijelo i dušu. Duh oslobađa tijelo straha od nepoznatog svijeta energije. Podizanje duha je dug proces, koji treba roditi **sjeme smrti**

. Preko tog sjemena, tijelo se rađa u novi oblik duha, koji će konačno osloboditi dušu od tijela i ona postaje slobodna.

Uz pomoć duše rodi se sjeme tijela, a uz pomoć tijela rodi se sjeme duha.

Sušтина je što prosvjetljeno biće može metabolizirati energiju sa oslobođenom dušom. Takvo biće postaje univerzalni duh i nikada ne umire.

Naravno, to je san i lijepa priča, kao istinska mogućnost energije, duše čovjeka i njegovih spiritualnih sposobnosti. Ako eksperiment ne uspije, sve se završava umiranjem kada se istroše resursi tijela i duše.

Kroz ovu priču, govorimo o viđenju Boga i energije. Svijet nematerije je svijet **odnosa i mogućnosti privlačenja i odbijanja**

. Svaka mogućnost, kada dotakne razinu apsolutnog stanja, prelazi u Božanstvo.

Kada je čovjek u pitanju, **sve je relativno i stvar njegove svijesti**. Učenja i praksa mogu čovjeku dati pouke i smjernice, ali prihvatanje života i svih odnosa je individualna stvar, u labirintu misli i svijesti. Ne možemo naučiti ni svoju djecu, a još manje čovjeka u strahu od neizvjesnosti života. Ono što je za nekoga bijelo, za drugoga može biti crno, i to znači, **svatko je u pravu**

. Jezik energije i nematerije ne postoji i stvar je osobne mašte. Moderno doba nameće čovjeku najveća fizička zadovoljstva, kojima vjerno služi, čine ga nemirnim, nezadovoljnim i nesretnim. U toj agoniji mora pronaći vremena za sebe i Boga.

U slučaju naše spiritualne zbilje, sve je beskrajno, prihvatljivo i neaprihvatljivo, moguće i nemoguće, poput energije i Boga, a okvir je sam čovjek i njegovo biće. Cilj priče je pokušaj oslobađanja sebe napetosti, uređivanje odnosa prema svemu, prizivanje mira, i nema takmičarski duh. Istina je jedna i svima je stalo do nje doći. Terminologija ove priče je također osobna stvar.

Čovjek je interesno društveno biće, nošen tjelesnim zadovoljenjima, i svijet u kome živi, biti će po njegovoj volji, maštii i ideji. Ono što za čovjeka nije prihvatljivo, nema smisla o tome razgovarati. Svi znamo da mnoge praktične i korisne stvari, poput pravilne prehrane, tjelevoježbi, duhovnosti, itd., većina ljudi nije u stanju prihvatiti, a sve zbog neosvještenosti tijela. Dokazivanja pojedinaca o postojanju i nepostojanju energije i Boga, za čovjeka su nebitna. Evolucija ide svojim tokom, a svatko ima pravo na osvješćivanje tijela, kada za to dođe vrijeme. **Čovjek radi ono što mora, ono u čemu uživa i ono čega je svjestan**

. No, svjedoci smo velike svjetske potrebe za energijom i mogućim kolaps prosperiteta, ali svijest će pobijediti, jer je u duhu prirodnog toka evolucije.

Oko nekih stvari se moramo složiti i prihvatiti objektivnu stvarnost, koja svakako postoji, jer je više ljudi doživljava na isti način. Znači, početna misao te stvarnosti je kod svih jednaka, a dalji tok misli pojedinaca je individualna stvar, interesa, želja i slično.

Duh, je praktična potreba, jer bez duha spiritualnost čovjeka nije zadovoljena i nemamo kompletno ljudsko biće. Sa druge strane, preko duše provjeravamo duše drugih ljudi i odlučujemo o našem odnosu sa njima. **Bez pristanka duše i srca nije moguće graditi ljubavni odnos muškarca i žene**. Bez svijesti i slobodnog duha, čovjek je ograničen na tijelo, koje ostaje u strahu, doživljavajući sebe kao da je

izrodio zlo. To zlo je njegova neosvješćenost. Oslobađajući svoj duh, čovjek oslobađa tijelo i svjesno nastavlja miran život do prirodnih granica postojanja. Čovjek živi sve dok ima potrebu, koja može biti u vidu kreativne ideje, ili obiteljskih i društvenih obveza. Svaki roditelj je sigurnost svome djetetu, i treba težiti što duže živjeti. U svemu nalazimo, da su metafizičke forme, stvarna potreba čovjeka. Sve više mladih ne vide smisao života, ne mole se Bogu, jer nemaju kreativne ideje stvaranja, obiteljskih i društvenih obveza, i ne vode prosperitetan život.

Živjeti sa Bogom, dobijamo božanstvo i blaženstvo ljubavi, i nije praktično maštati iznad Božanstva. Poslije oslobađanja duha, veza sa Bogom ostaje ista. Da li je poteklo od Boga ili je to naša iluzija, u biti je svejedno, jer ne možemo dokazati ništa. Važno da život ima smisla i svrhu.

Kod neosvješćenosti , tijelo i duh su zamijenili mjesta. Duh je vezan u tijelu i muči se, a tijelo luta, živjeći u strahu od nadrealnog . Razvijanjem svijesti i oslobađanjem duha, tijelo i duh će doći na prava mjesta, i sve će biti mirno.

Ako sebe pitamo što je važnije; tijelo ili duh, onda moramo dati prioritet tijelu, kao vidljivom i poznatom. Na početku života bebi je potreban zrak i hrana u vidu mlijeka. Na izgrađeno tijelo razvijamo svijest i krećemo u maštanja spiritualnih mogućnosti, kako bi spoznali istinu o našem stvarnom početku, i gdje ćemo završiti poslije života. Spoznaja će biti sljedeća: duša je bila prije rođenja, jer je ona ideja i originalni zapis. Ona prati tijelo u svim fazama razvoja. Duša je samo ispunila roditeljima želju da im se rodi dijete, a to dijete se uplašilo da neće moći voditi život i dušu je zadržalo do kraja života. Duša je učinila sve da čovjek shvati kako može živjeti sam, bez duše. Za tako jednostavnu spoznaju, treba puno godina rada na sebi.

Kada složimo sve kockice tijela i duše, spoznat ćemo, suštinu da je život moguć bez tijela, disanja i hrane, ali poslije oslobađanja duha.

Redosljed radnji ide preko razvijanja skladnog tijela, a spiritualnim mogućnostima kreirati pozitivnu ideju i iluziju o snu sa vječnim mirom i postojanjem, po uzoru na energiju i Boga. Koliko je vremena trebalo za razvoj tijela, još toliko treba za podizanje svijesti i oslobađanje duha

Tako tijelo i duša, materija i nematerija, fizika i metafizika, čine ljudsko biće sa spiritualnim

svojstvima.

Početna razmišljanja o Bogu mogu biti različita, i sa razvojem svijesti, slika toga stanja svima postaje jednako razumljiva, i vodi u **Jedno**.

Razmišljanje o Svemiru govori o odnosu suprotstavljenih sila, centrifugalne, koja vuče u beskraju, i centripetalne, koja vakuumom vuče do fokusa točke i apsolutnog stanja. Ove sile su komplementarne, sa beskrajnom snagom. Silu beskraja nazivamo yin, a silu centra yang. Znač

i, te sile su
beskraj
i
vakum

Apsolutno stanje nazivamo Apsolut ili Bog.

Između Apsoluta i beskraja caruje energija.

Antagonizmi beskraja i vakuma, yina i yanga, daju ravnotežu, poznatu kao kozmički poredak.

*Energija se širi po zakonu metafizike i nematerije. Kao takva predstavlja **moгуćnost**, dok ne bude prevedena u čestice, atome i krupnije oblike.*

Energija je zgusnuta na Izvoru, a širenjem prema beskraju postaje razrijeđena. Poslije toga mijenja smjer ka zgusnutom stanju. Skupljanje i širenje energije se odvija u jednakom ritmu.

Ova stvar liči na beskrajnu kuglu sa pojavnim svijetom na plaštu, a središte kugle ide, također, u beskraju prema fokusu i apsolutnoj točki. Zbog nepoznavanja duhovne suštine, čovjeku je apsolutno stanje, prava nepoznanica, jer ništa nije vidljivo fizičkim zakonima. Čovjek ima prirodnu potrebu proširiti svoje vidike na duhovnom planu, zbog razumijevanja metafizičkih zakona. Čim više razumije suštinu energije, time postaje mirniji i bez straha korača kroz život, maštajući o pravim vrijednostima.

Značenje izreke **Bog se nosi u srcu i duši**:

Čovjek je ono što misli, i misleći o Bogu, u srce uvodi božanstvo svjetlosti i blaženstvo ljubavi, p oput mantr e nad mantrama

Bog se nosi u duši , znači misliti i vizualizirati Boga u duši , u grudima, između 4. i 5. čakre, gdje se tvori imunitet, preko metabolizma, i disanje.

Čovjek mašta i sanja o Bogu vođen praktičnom potrebom i osjećanjima. Služenje Bogu predstavlja najveći užitak, i to je **primamljivo**. Bog se ne bavi čovjekom, nego se čovjek bavi sobom, uzimajući sebi pravo maštati o beskrajnoj slobodi. Čovjek pored tijela razvija duh, koji mu neda mira i želi po svaku cijenu biti slobodan. Život je usklađivanje napetosti tijela i duha. **Tijelu je strašno zamisliti napustiti dušu, a duh nema mira kada je vezan za tijelo**. Duh se razvija putem svijesti, kada čovjek osvjesti tijelo i prihvati značaj odvajanja od duše, preko oslobođenog duha.

Maštu o Bogu možemo razviti u vidu vizualizacije senzacije svjetlosti, svuda u tijelu, i HARI, poput nevjerojatnog bljeska, vođeni iskustvom realne senzacije blaženstva ljubavi, na vrhuncu sladostrašća. Put do prosvjetljenja vodi preko savršenstva ljubavi kroz Tantru. Sve se to javlja u vidu sjemena za rađanje novog života. Izvješće da je sjeme stvoreno, osjetimo u vidu nektara i slatke vodice, kao djelo ljubavi i blaženstva. Po prirodi stvari, čovjek u tome uživa, i uvijek se vraća mašti o Bogu. **Sladostrašće čini vrhunac toga užitka. Putem svijesti, moramo znati, da je sjeme eliksir i konzervans tijela, i zadržavanje sjemena čini tijelo vitkim i zdravim. U tu svrhu služi celibat. Tantra je vrhunac blaženstva ljubavi, užitaka i svijesti**. Na Tibetu, u hramovima, čuvaju relikvije od sjemena mudraca. Te relikvije podsjećaju na dijamant. Čin sladostrašća u biću, dugo se priprema. Uključene su sve stanice tijela, a srce i duša daju pristanak za taj čin.

Sličan primjer srećemo kod pčela, gdje cjelo društvo dugo priprema pojavu nektara u vidu matične **mliječi**, a smisao toga je, savršen rad svih pčela, a ne uživanje u mliječi.

Osnovni način služenja Bogu je molitva i post, gdje se molitvom čisti duša, a postom tijelo.

Maštajući o savršenstvu Boga, dobijamo osjećaj božanstva svjetlosti i blaženstva ljubavi, koje kulminira sladostrašćem, u vidu miline bića, snage bljeska svjetlosti, kao dokaz da je duša dobro vodila tijelo kroz metabolizam, u pretvorbi energije. No, jedno sladostrašće nije dovoljno, i u tu svrhu trebamo naučiti tehnike za doživljavanje neprekidnih bljeskova svjetlosti, sladostrašća, nektara i slatkih vodica, putem svijesti. Molitva i post, Kundalini praksa i Tantra vode tom cilju. Preko univerzalnog duha ulazimo u svijet slobode i snage, nalik energiji. Sa oslobođenim duhom, ulazimo u novi ciklus života, a statično stanje tijela i materije, dovodimo u stanje energije i nematerije. Sve se dogodilo po uzoru na Boga, uz energiju, dušu, tijelo i svijest. Na taj način život ima smisao i svrhu.

Nisu svi ljudi sazreli u svijesti za tantrički život i njihova je stvar kako će prilaziti i služiti Bogu. Priča ima za cilj pojasniti spiritualne mogućnosti čovjeka u prihvatanju duhovne suštine.

Oči:

U očima se vidi priroda Boga i energije . Bjeloočnica predstavlja svijet materije i mineralnog svijeta, **šarenica** je sklad materije i nematerije, a **zenica** apsolutno stanje. Bistrina i jasnoća dijelova oka daju sliku o stanju bića, skladu tijela i duha. No, sve je energija, i po uzoru na nju, biće se očituje u svakoj točki oka.

Poremećaj vida, dokaz je da tijelo ne prati razvoj duha. Činom umiranja, čovjek više ne vidi, ne misli, nema svijest, ali je oslobodio duh.

Bog:

Bog je apsolutno stanje, sadržan preko energije i duše u svemu. Stanje Apsoluta izraženo je kroz istinu, kozmičku pravdu, bezuvjetnu ljubav, i slobodu. Svi smo dio Boga i jednako razumijemo ta stanja.

Stvar je pojedinca kako će zamisliti stanje Boga. No, možemo ga pokušati opisati kao trenutak najvećeg blagostanja čovjeka, praćeno bljeskom beskrajne svjetlosti, od čije zaslepljenosti nastaje opuštanje i mir. Čovjek je ono čega je svjestan i ako uvede Boga u svoju svjest, uvijek će imati mir.

Za Boga kažemo da je svemoguć, sveprisutan, ima pojavu, nema manifestaciju.

Svemoguć, jer je u njemu sva snaga energije.

Sveprisutan, jer, preko energije, gradi sve oblike i živote.

Ima pojavu, odnosi se na pojavni svijet i materiju.

Nema manifestaciju, označava duhovnu suštinu svega.

Bog ne može biti **tajna**, jer smo svi dio njega i kao *savršenstvo Božanstva*, daje nam mogućnosti za *put ka* apsolutnom. Međutim, za shvatanja običnog čovjeka i fizičke zakone, taj put je beskrajno dug i potrebno je mnogo *ljudskih života* za približavanje Apsolutu. No, Bog je svemoguć i prići će nam ako se molimo i nosimo u srcu i duši. Za ljude neprobuđene svijesti i duha, Bog će uvijek ostati nepoznanica, i **umjesto Božanstva i blaženstva ljubavi**, osjećat će **strah od neizvjesnosti**.

Veličina Boga je sadržana u nama i našoj povezanosti sa njim. Vezu za Bogom realiziramo putem misli, mašte, svijesti, duše i duha. Molitva i post daju čovjeku najviše šansi za približavanje Bogu. U svrhu molitve i posta imamo meditaciju i makrobiotiku, a one su osobna stvar pojedinca i njegove svijesti. Jednako pravo imamo svi u razvijanju svijesti za služenje Bogu.

Kada misli usmjerimo prema beskraju, i Bog liči na beskraj. Na drugi način, kada maštom idemo ka Apsolutu, sve više spoznajemo suštinu Boga.

Vežano za čovjeka, što se više tjelesno širimo, gubimo suštinu i bivamo **yin**, a što se više fokusiramo na HARU, postajemo

yang

, dobijamo snagu i dublji smisao shvaćanja suštine Boga, koja je individualna stvar.

Evolucija:

Označava tendenciju energije, svih oblika i života za približavanje Bogu. Znači, svaki oblik i život zauzima svoje mjesto u evoluciji. Za ljude koji imaju slobodniji duh, kažemo da su bolje evoluirali svoja tijela.

Ljudsko biće:

Možemo reći da je ljudsko biće pokušaj duhovne suštine Božanstva za prosvjetljenje duše, i njeno prevođenje u univerzalni duh, kao korak bliži Bogu i napretku evolucije. Ako do prosvjetljenja ne dođe, ukazano povjerenje se oduzima duši, i ona nastavlja novi život u nekom drugom obliku ili životu, niže vrste.

U pojavnom svijetu imamo oblike i živote. Na planetu Zemlji, čovjek posjeduje spiritualna svojstva, koja ga izdvajaju od životinja, biljaka i nežive prirode. Negdje u Svemiru, na drugim planetima, vjerojatno postoje drugi oblici i životi. Čovjek, sa spiritualnim svojstvima, ima obvezu, čim više se približi Bogu. U tu svrhu mora iskoristiti misli kao poveznicu nematerije i materije, i osloboditi duh.

Po uzoru na Boga i energiju, čovjek posjeduje tijelo koje ima fokus u HARI, kao yang stanje. To je materijalni dio čovjeka, ili fizički aspekt. Metafizički aspekt je izražen kroz misli, maštu, svijest, dušu, auru i duh. Duša sa aurom predstavlja početak života čovjeka, ili original, a tijelo je kopija metabolizirane duše.

Na čovjeka su prenešene sve zakonitosti energije, preko genetskog koda. Čovjek je više statično biće i odgovara mu stanje yanga. U tu svrhu treba težiti skladu tijela i duha, kao cjeline.

Kod običnih ljudi duhovnost je na razini 20 %, a kod svetaca 70 %. U cjelom svijetu najviše može biti pet svetaca.

Energija:

Na izvoru, energija predstavlja tendenciju i mogućnost prevođenja u svaki oblik i život.

Metafizički zakoni se bave energijom - nematerijom. Riječ energija potiče od grčke riječi **energos**

a podrazumijeva sposobnost neke cjeline da vrši rad. U zatvorenom sustavu, energija je konstantna, jer ne može niti nastati, niti nestati, jedino može mijenjati oblik. Suštinu energije ćemo lakše razumijeti pričom o električnoj struji, nego pričom o cvijeću i hrani.

Svijet i priroda energije su beskrajana snaga, brzina svjetlosti i sloboda.

Prostor i vrijeme u beskrajnom svijetu energije, nematerije i metafizike ne postoje.

Energija ima svojstva svjetlosti, zato oslobađanje duha dolazi prosvjetljenjem. Na freskama svetaca, oko glave je žuti krug, kao simbol svjetlosti oslobođenog duha na putu prema Bogu.

Energija će uvijek nešto izroditi, ako se stvore uvjeti za to, odnosno, kada je vođena. U slučaju čovjeka, energiju vodi **um** do **duše**, a ona dalje vodi pretvorbu i **metabolizam**. Iz zraka, vode i hrane, uz pomoć duše, organa tijela i njihovih funkcija tvori se krv, limfa i drugi tjelesni sokovi, koji nam daju životnu energiju, u vidu snage i topline. U toj pretvorbi, cilj je održati čistoću tijela i duše, kako bi preko kodova DNK stanica, izmjena tvari u energiju bila dobra. Od razine razvijene svijesti će ovisiti cjeli tok metabolizma. Znači, biće kao cjelina je ozbiljna stvar, i moramo biti svjesni voditi ga kroz život.

Fizički zakoni su osnov materije i pojavnog svijeta.

Odnos razuma i svijesti:

Misaoni tok preko razuma vodi ka srcu i tijelu, a preko svijesti, vodi ka duši i duhu. Razumski odnos u vođenju života ne može biti dovoljan.

Seksualnost:

Energija je reproduktivne prirode, rađa se i širi. Seksualnost čovjeka je povezana sa osvješćivanjem tijela. Oni koji naginju seksualnosti, ne shvataju suštinu Boga.

Misli:

Misli su direktan odraz prisustva Boga u nama. One označavaju naš odnos i reagiranje prema svemu. Ono u čemu uživamo, budi pozitivne misli, a ono što ne volimo, budi negativne misli. Možemo reći, misao je realni doživljaj odnosa, i označava trenutak reagiranja.

Odnos tijela i duha, materije i nematerije, fizičkog i mentalnog, realnog i prividnog, razumskog i svjesnog, dovodi do različitih iskrica, bljeska, blica, fleša, sjenki i pokretnih sličica, koje nazivamo misli.

Sušтина je jednostavna, svaka negativnost iz realnog života može biti pravo zadovoljstvo, samo preko razvijene svijesti, odnosno prihvatanja Boga. Drugim riječima, svaka misao predstavlja našu volju, i rođena je iz volje. Kada mislimo o Bogu, svaka negativnost iz vanjskog svijeta ima predznak pozitivnog. Jer mi uživamo u pozitivnom i ne dajemo mogućnost negativnim mislima.

Svijest:

Najkraće, svijest je metafora Božanstva, i razvijena moć čovjeka u spoznaji i prihvatanju Boga.

Poznavanje fizičkih i metafizičkih zakona, njihovo prihvatanje i dublje promišljanje, bude u čovjeku svijest. Život liči na svijest. Nikada nije kasno probuditi svijest, uključujući i posljednji dan života. Bez stanja svijesti nemamo potreban mir, a u nemirnom stanju dogodit se mogu mnoge krive stvari. Bez dovoljne svijesti, osjećamo strah, tjeskobu i neizvjesnost, jer se ne znamo postaviti na pravi način prema životu. Svijest nam daje snagu i slobodu.

Svijest predstavlja cjelovit uvid stanja tijela, duha i vanjskog svijeta.

Dobija se kroz faze odrastanja i osvješćivanja sedam tijela. Misli, mašta i kreativne ideje daju odgovor do kog je stupnja čovjek sazreo u osvješćivanju svojih tijela. Na početku života, dijete najviše razmišlja o hrani i igri. Preko hrane želi izgraditi tijelo, a igrom se socijalizirati u društvu. Poslije toga dolazi faza puberteta i velikih promjena u pogledu sazrijevanja. Mašta se prenosi na spolovila i razvijanje seksualnosti. Svaka faza odrastanja otvara veću razinu svijesti i dublje shvatanje života. Razvija se ljubav, formiranje obitelji, rađanje djece, sve u smislu završetka materijalizacije.

Svijest prati i razvoj duha, i budi kreativnu snagu čovjeka, jer sjedinjuje tijelo i duh. Mašta je sve više usmjerena ka razmišljanjima o vječnom postojanju. Sve faze sazrijevanja nose pečat prirode energije i Boga.

Pračovjek je imao razvijenu svijest na razini potreba prema sredini u kojoj je živeo. Novo doba obiluje neskladom svega i pomanjkanjem svijesti o Bogu. Zbog toga imamo pohlepu, sujetu, nevjerstvo, sebičnost, ovisnost, mržnju, strah, neiskrenost, ponos, nadmoć, poniznost, siromaštvo, bogatstvo, bolest strast, želju, zlobu, osvjetu, smrt. Uz malo rada na sebi, možemo podići svijest i umjesto negativnih stanja, živjeti radosno, zdravo, pravedno, pošteno, itd.

Svijest se budi iz Boga , potreba i odnosa prema svijetu u kome živimo.

Emocija:

Skupinu povezanih misli nazivamo emocija. Ona je odraz stvarnog stanja odnosa čovjeka prema svemu. Putem svijesti, svaka emocija može biti prihvaćena mirno. ***Skupine emocija stvaraju sliku o čovjeku u vidu EGA***

. Ponašanje u duhu Boga daje dobru sliku o nama, a nepoštivanje Boga tu sliku uništava.

Duh:

Duša je spojena sa tijelom i odgovorna je za kopiranje slike u tijelo. Poslije svih faza oblikovanja tijela, duša mora izaći iz njega, i time pokazati put kojim će tijelo proći u oslobađanju duha.

Duša izlazi preko aure, i u vidu duha napušta tijelo. ***Duh vodi dušu, jer je ona izgubila put, dok je podizala tijelo***

Duh je sposobnost tijela izvršiti metaboliranje energije bez duše. Na taj način se tijelo osvještuje i oslobađa straha od napuštanja duše, kada za to dođe vrijeme.

Duh je sjeme stvoreno od svjetlosti aure tijela. Oslobađa se prosvjetljenjem ili smrću.

U cjeloj priči o duhu trebamo shvatiti da je tijelo u velikom strahu, kako će živjeti bez duše, poslije smrti, sve dok ne razvije svijest. Na taj način čovjek ne želi prihvatiti zakon energije o njenoj pretvorbi iz materije u nemateriju. Tijelo ima dovoljno svijesti o ograničenosti materije, i mora se predati energiji. Razviti duh znači, živjeti jednovremeno po zakonima fizike i metafizike, odnosno, tjelesno i duhovno.

Osvještivanje tijela je prirodna potreba, jer se resursi kodova duše troše, i mora doći dan kada će tijelo biti suočeno sa istinom da duša više nije u stanju brinuti o pretvorbi energije u njegovom biću.

Zbog spiritualnih svojstava, čovjek može biti savršenstvo, ali je sebičan, vezan za tijelo i koči evoluciju energije. Za energiju je svejedno, ali će čovjek platiti cijenu nesavršenosti, kroz patnju duše, bolesti i umiranje.

Duh je slika čovjeka bez treće dimenzije i oslobođena duša. Čovjek će razviti duh kad mu dođe vrijeme.

Sušтина duha je očitovana u duši, našem originalu energije svjetlosti, koja savršeno poznaje energiju i sanja o Bogu.

Univerzalni duh:

Stanje univerzalne kozmičke svijesti nazivamo univerzalni duh. To je razina prosvjetljene duše. Svaka duša sanja o Bogu i vječnom blaženstvu ljubavi.

Buddha

i

Isus

su prosvjetljenjem oslobodili duh i dušu predali univerzalnom duhu. Tim činom je njihova duša dobila vječno Božanstvo, a njihova prosvjetljena tijela su uzašla i oslobođena su tjelesnih ograničenja. Oni su dokaz cjelom čovječanstvu da svaka osoba jednako može biti prosvjetljena, ako istinski služi Bogu. Na sadašnjem stupnju evolucije i nesavršenosti materijalnog svijeta, svaka duša bude zarobljena u neosvješćenom tijelu, i umjesto prosvjetljenja, doživi poniznu smrt, zajedno sa tijelom, kome je sebe dala.

U praktičnom životu trebamo svijest usmjeravati ka ***univerzalnoj kozmičkoj svijesti***, uzvišenom putu ka Bogu. To znači da ćemo najbolje i najlakše proći u životu, držeći se univerzalnih principa Božanstva. U odnosu prema drugima, nikada ne smijemo veličati sebe, jer je svatko veličina za sebe. Umjesto takvog ponašanja, držimo se principa univerzalnog duha, i nikada nećemo pogriješiti.

Duša:

Preko duše se Bog pokazuje u vidu Božanstva i blaženstva ljubavi, bez obzira što je ona iz svijeta nemirne energije. Na primjeru duše čovjek treba prepoznati Boga u svakom obliku i životu.

Duša je individualni dio suštine Boga, koja čini pravu suštinu svakog čovjeka. Ona je realitet ljudskog bića, koga čini fizičko tijelo i eterično tijelo, auru.

Oblici i životi nežive i žive prirode posjeduju dio suštine Božanstva, ali to ne možemo porediti sa čovjekovom dušom. Jednako tako, čovjek je jedini koji može izgrađivati svoju dušu, a isto tako je uništiti, svojim mislima, djelima i osjećanjima.

Od roditelja dobijamo dio njihove duše, i što su one čistije i veće, i naša će duša biti takva.

Svatko ipaksamnajviše utiče na očuvanje i izgradnju svoje duše, kao i na njeno prljanje i rušenje. Što se čovjek u svojim mislima, osjećanjima i djelima više pridržavametafizičkih (duhovnih) istina, to će mu duša bitičistijai tim više čerasti i izgrađivati se. Što čovjek više kršimetafizičke istine, to će više prljati, rušiti i umanjivatisvoju dušu, anaročito se duša ruši kada se uopće i ne veruje u njeno postojanje. Rušenje duše može ići do njenog potpunog urušavanja, kada se individualnost čovjekova svodi na pukotjelesnopostojanje, koje predstavlja još samo„eho“ i „senku“ duše, zaostatak realnosti nižeg redališen Svrhe i Suštine -što predstavlsja najveću moguću katastrofu koja može snaći čovjeka. Osnovni motih svakog duhovnog uzdignuća je očuvanje, izgradnja i spasenje duše.

Osim pozitivnih stavova, na očuvanje i izgradnju ljudske duše naročito pozitivno utičedruženje i kontaktsa osobama čiste i velike duše, a posebno je dobro ako se zadobije njihovoprijateljstvo i naklonost.

Nijedan posao na svijetu nije plemenitiji, veći i važniji nego očuvanje i izgradnja vlastite duše, kao i pomoć drugima u očuvanju i izgradnji duše.

Duša predstavlja višu realnost čovjeka, ali je ipak racionalno pojmljiva, baš kao duhovna suština, samo ako svijest oslobodi um naivno-realističnih i ostalih predrasuda.

Dušu prepoznajemo na svima, i ničiji društveni položaj, ugled, bogatstvo, nacionalna i religiozna pripadnost, pa ni obavljanje poslova koji imaju duhovni karakter, ne govori o veličini nečije duše i njenoj čistoći. Njena veličina i čistoća se ogleda u pridržavanju metafizičkih istina. Veličina nečije duše, također se moževidjeti preko mirnoće i harmonije lica (bez obzirana fizički izgled), a naročito preko bistrih očiju, zbog čega se kažeda su oči „ogledalo duše“. Duhovno uzrasli ljudi nisu svrstani u neki određeni društveni sloj, profesiju, religiju, naciju, niti bilo kakvu sličnu pripadnost.

Na primjeru partnera, muškarca i žene, možemo bliže shvatiti značaj oslobađanja duše. Nesavršeni smo u mnogo čemu i otuda pohlepe i ovisnosti. Raskidom veze, zbog ovisnosti, i dalje držimo tuđu dušu i ne želimo je osloboditi. Zbog toga partneri pate, jer nisu spremni osloboditi duše. Ista stvar je i kada smo sami. Moramo spoznati suštinu duše i prirodu energije, te ih učiniti slobodnim. **Sloboda duše je i naša sloboda.** Duša sa aurom je velika kao svjetlost od sunca do našeg tijela. Po uzoru na svjetlost, i duša mora biti slobodna, jer je ona naša veza sa energijom. Što bi značilo živjeti sa dušom izolirano od ostatka svijeta? O energiji moramo stalno maštati i shvatiti suštinu.

Dušu osjećamo u cjelom biću, a osobito između 4. i 5. čakre, u regiji srca, disanja i imuniteta, koji prate osjećanja duše. Jednako osjećamo i duše prijatelja i bliskih ljudi. Naša duša prepoznaje svačiju dušu.

Prosvjetljenje:

Kada aura dobije snagu, jačinu i boju svjetlosti, čovjek doživi čin umiranja.

Prosvjetljenjem vraćamo dug duši, našem roditelju, time, što ćemo auru koja zrači pravom svjetlosti, u vidu duha, vratiti odakle je i došla.

univerzalni duh i nikada ne umire

Na taj način čovjek postaje

Ako to ne uradimo, duša će predano ispunjavati svoje roditeljske obveze u vođenju tijela, i poput starice, umreti sa nama i doživjeti poniznu smrt. Naša i njena aura će biti zavijena crnom bojom. Po tradiciji, poslije smrti, u domu pokojnika se stavlja crno platno, kao znak umrle duše.

Što se dogodilo? Čovjek nije prosvjetlio dušu, koja sramotno napušta ljudsku vrstu i ponovo se inkarnira u niži oblik evolucije.

Um:

Um vodi energiju do pojave svijesti. Pri svakoj odsutnosti svijesti, um vješto manipulira energijom.

Ideja:

Ideja je kreativna snaga čovjeka rođena iz misli i mašte. Čovjek se najlakše veže za ideju. Emotivci, EGO tipovi i tjelesni ovisnici, teže mogu maštati i imati kreativnu ideju, jer se oslanjaju na materijalne vrijednosti. Ideja nije kreativna snaga čovjeka, ako nije podržana cjelim bićem. Znači, u ideju moramo vjerovati i u tome je njena snaga koja nas veže.

San:

San je prividno stanje realnog. Sve ono što ne možemo sebi objasniti i prihvatiti realno, pojavi se kroz san. Ako dijete odrasta bez ljubavi, često sanja ružno i preplaši se. Na osnovu takvog sna dijete zadržava negativno iskustvo o mašti i spiritualnosti, i slabije prihvata duhovnost.

Sanjati o Bogu, smiruje tijelo i dušu i vodi nas u svijet izobilja blaženstva ljubavi.

Ljubav:

Ljubav je stanje bića ispunjeno Božanstvom i blaženstvom, kao dar Boga što se njemu molimo i nosimo ga u srcu i duši. Kada izgubimo sve što smo materijalno stekli, uz pomoć Boga i blaženstva ljubavi, ne osjećamo gubitak i prazninu, i podignute glave idemo kroz život. Bog je naše istinsko bogatstvo. Zbog toga nitko ne mora biti tužan i u strahu, već sa malo molitve, može, koliko sutra, steći sva bogatstva svijeta, preko Boga.

Svaka pomisao na Boga budi osjećaj blaženstva ljubavi.

Aura:

Duša je naučila tijelo kako tvoriti energiju, i sa njegovim spiritualnim svojstvima prevesti ga u vječni život svijeta energije. Taj put vodi preko aure, koja je povezana sa dušom i zadržava originalne kodove. Uvježbani mogu vidjeti auru oko tijela širine do 90 cm. Međutim, aura se širi kilometrima, rečeno jezikom fizike. Aura je odraz stanja energije u tijelu i, u ovisnosti od tog stanja, mijenja boju. Stanje aure je povezano sa dušom i svijesti. Onoga trenutka kada razvijemo svijest do razina univerzalne kozmičke svijesti, aura će zračiti poput svjetlosti i u vidu **duha**

izletjeti iz tijela. Taj čin aure nazivamo

prosvjetljenje

čovjeka, a praćeno je traumom smrti tijela, zbog ulaska u novi svijet i oblik energije. Ovu traumu smo imali i prilikom rođenja, u trenutku presjecanja pupčane vrpce i prvog udaha zraka. Aura sa bojom govori o čistoći kodova, stanju duše, zdravlju, snazi i energiji tijela. Kada duša pati aura poprima tamnije nijanse boje, kodovi su nečitki i metabolizam slabi. Tako se javlja bolest.

Po pitanju energije, čovjek mora roditi sjeme duha, preko prosvjetljenja ili smrti

Drugi i osnovni put za oslobađanje energije iz tijela je prilikom umiranja i smrti. Točnije, ranjena duša od pogrešaka tijela, nema čiste kodove za pretvorbu energije i tijelo mora umreti. Aura dobija crnu boju i u vidu duha, sramno i u strahu napušta tijelo.

Aura je u vidu paunovog perja, ili duge vjenčane haljine princeze.

Energija se prenosi holografski, i na taj način sve aure oblika i života oko čovjeka, pulziraju u istom ritmu. Taj princip energije, služi svim aurama, za prepoznavanje. Pored prenošenja dvodimenzionalnih slika, hologramski se mogu izdvajati jasni i čisti tonovi koji dolaze iz buke

raznih zvukova. To je dokaz kako je energija, uz Božanstvo, svemoguća.

Strah:

Strah je stanje uznemirenosti, tjeskobe i panike, kada nemamo Boga u sebi.

Neosvješćenost tijela, čini čovjeka nesposobnim i ograničenim za shvatanje duhovne suštine Božanstva. Drugim riječima, takva osoba nema razvijene moći u prihvatanju metafizičkih zakona. Ako ne prihvatimo kozmički red, zakone tijela i duše, strah će biti sve jači i može nas odvesti u aroganciju.

Nitko i ništa na svijetu, ne može osloboditi čovjeka od straha, izuzev njega samog. U tu svrhu moramo spoznati da je strah tjelesno osjećanje. U strahu ne mogu biti misao, mašta, ideja, svijest, duh i duša. Ako je tako, osloboditi se straha jedino možemo razvijanjem svijesti i molitvom i postom prizvati Boga u srce i duši. Polovična rješenja ne postoje. No, do svijesti i duha se dolazi preko osvješćivanja tijela. Taj put je dugačak onoliko, koliko je tijelo osvješćeno u prihvatanju Boga i energije. Stvoreni smo iz duše, živimo sa dušom i ne možemo se pomiriti da ćemo se jednog dana rasti sa njom. Takva razmišljanja bude strah. Istina je potpuno drugačija. Po zakonu metafizike, energija se nikada ne može uništiti. To znači, duša je vječna, i tijelo će biti vječno, samo u drugom obliku energije. Svi oni koji tjelesno reaguju, pohlepni i sebični, EGO tipovi, nemaju potrebnu razinu svijesti, ne doživljavaju Boga i ne mogu zamisliti život bez duše. Postavlja se pitanje; ako su toliko vezani za tjelesno, zašto ne vjeruju duši i tjelesnoj pretvorbi energije, nego im je stalo do čiste energije duše? Zbog jake ovisnosti sa dušom, nisu u stanju osloboditi duh i u strahu čekaju posljednji trenutak kada će se oslobađanje duha dogoditi, a to je čin umiranja. Njihova duša će uvijek biti ranjena, a oni će nalaziti krivca u drugima. Nema prave slobode bez oslobođenog duha.

Razvijanjem svijesti moramo shvatiti da je duša naš original, i da ona pripada svijetu energije i nematerije. Tijelo, kao materija, mora postati energija, time što će promijeniti oblik. To je prirodni čin i strahovati mogu jedino nesvjesni ljudi, koji ne služe Bogu. Energija se nije bunila kada je na ideju duše oblikovala tijelo. Moramo učiniti sve, naučiti zakone fizike i metafizike i mirno slijediti evoluciju.

Priroda:

Životnu sredinu oblika i života pojavnog svijeta energije, nazivamo Priroda. Djelimo je na **živu** i **neživu**

. U Prirodi, energiju najbolje doživljavamo preko svjetlosti. Važno je svoje aktivnosti usmjeriti na dnevnu svjetlost, kada se, prema energiji, najbolje postavljamo. Doživljaj svih boja Prirode je fascinantan tijekom dana, a noć nam donosi razočaravajuća osjećanja. Čista energija je brza poput munje i svjetlosti, i jedino misli mogu pratiti njenu prirodu. Pretvorba energije u tijelo, odvija se preko duše koju snaže misli, i najbolje su, izazvane koloritom svjetlosti Prirode. Druga odlika energije je

tišina

. U tu svrhu, misli su smirene i čiste, pod utjecajima prefinjenih zvukova Prirode, žubora vode, cvrkuta ptica, šume, čistih polja, vjetra i valova mora. Vizualni doživljaji Prirode, također umiruju misli.

U vezi sa ovim, noć trebamo koristiti za spavanje i odmor.

Iscjeljivanje:

Zdravlje je optimalno stanje tijela i duha, fizičkog i mentalnog sklopa, u direktnoj vezi sa Bogom. Prirodno iscjeljivanje podrazumijeva iskorišćavanje potencijala u čovjeku. Ti potencijali su čista duša i osvješćeno tijelo. Ako je osoba više **razumski**, tjelesni tip, usmjerena je na **srce** i iscjeljivanje je najbolje preko dijete. Više

svijesni

tipovi, povezani su sa dušom i duhovno iscjeljivanje je prava stvar. Za početak iscjeljivanja, trebamo povratiti

volju

. Kroz volju, jača se

vjera

. U tu svrhu, kreativna

ideja

je spas. Molitva, post i ljubav su pravi put svakom iscjeljivanju.

Medicinska struka je dokaz ponašanja neosvještenih ljudi prema zdravlju. Duša, kao svetinja svakog čovjeka za medicinsku znanost ne postoji u praksi. Sve je podređeno suvremenim izazovima, matematičkim modelima liječenja svih duša jednim lijekom. Bilo bi prirodno, kada bi se taj lijek zvao Bog.

No, čovjek radi ono u čemu uživa i koliko je toga svjestan, i na djelu imamo realnu sliku stanja odnosa tjelesnih uživanja i razvijene svijesti. Bog nije nametljiv, i strpljivo svakome daje šansu u buđenju svijesti.

Suština:

Čovjek je biće sa spiritualnim svojstvima i živi po zakonima tijela i duše, materije i energije. Tijelo i fizičke zakone doživljavamo razumski i realno. Prividni dio, kako mu ime kaže, nije ničim

određen, ali je savršeno povezan sa realnim stanjem. Drugim riječima, realni život čovjeka, definira sferu privida, dovodeći oba stanja u sklad.

Čovjek je razvio spiritualna svojstva iz potrebe za slobodnijim kretanjem. U tu svrhu je stigao do susjednih planeta Svemira.

Spiritualni svijest čovjeka podrazumijeva put u sebe. Znači, sve što ima veze sa metafizikom, čovjek je **izmislio**, na osnovu realnog stanja i fizičkih zakona. Vođen svojim osjetilima, izazvan šarenilom Prirode i vezan za boravište i društvo, čovjek mora jesti, piti, disati, raditi, spavati, uživati, rađati djecu i maštati. Za tako bogat život mora postojati dobra osvještenost. Oduvijek se znalo i sada se pokazuje, da je prava mjera za čovjeka molitva i post, makrobiotika i duhovnost, sa Bogom u srcu i ljubavi u duši.

Demokracija čovjeku daje sve više slobode u društvu, a na njemu je razviti svijest i osloboditi sebe straha od neznanja. ***Razvijanjem svijesti čovjek nikuda ne odlazi, i dalje ostaje u svome tijelu, ali je otišao strah. Duhovnost je došla kao stvarna potreba***

Suština je, svjesno, slobodno, bez straha, sa istinom i ljubavi, srcem i dušom, sada uživati u sebi, obitelji, društvu i Prirodi, uvijek vođeni Bogom.

Po uzoru na Boga, muškarac i žena su cjelina odnosa yina i yanga, a svatko unutar sebe, doživljava alkemiju i senzaciju bljeska svjetlosti božanstva i blaženstva ljubavi.

Partneri moraju imati slobodu odnosa, jer u tom odnosu postoje ograničenja i slabosti, koje oni sami moraju savladati. Ljubav i seksualnost su osobne razine i iskustva svakog pojedinca. Kao takve, moraju biti shvaćene, i iznad su bračnih veza.

Svijest je praktična potreba, gdje povezujemo srce i dušu sa svim organima i tjelesnim stanicama, preko regulatora života, endokrinog sustava ili čakri.

Na taj način stanje Boga, postaje svakodnevni život čovjeka, na putu ka oslobađanju duha, slobodi i vječnom miru.

Čovjek, energija i Bog prenose povezanost na tijelo, dušu i svijest.

Kako uskladiti apsolutno stanje Boga, munjevitu i snažnu energiju u vidu svjetlosti i statičnog čovjeka?

Cjela stvar se pokreće iz realnog života, stvarnih potreba i sadašnjeg trenutka, javljanjem misli. Kreiranjem ideje o Bogu, dobijamo snagu i zanos ka njenoj realizaciji, preko duše i tijela. Cjeli tok kontrolira svijest, u vidu slobode odlučivanja i pravih odluka. Vođeni ljubavlju, cjelu stvar dovodimo do bljeska svjetlosti i slobode, putem oslobađanja duha. Zadaću smo ispunili postavljanjem tijela prema energiji, i uz njenu pomoć uspjeli tijelo pretvoriti u energiju. ***Svrha cjele priče jest oslobađanje od straha smrti i odlaska u vječni mir***

Ako bolje promislimo i maštamo, javit će se ideja kako je cjela stvar samo ***realan privid***, praćen raznim odnosima i prilagodbama tijela i bića. Nije moguće apsolutno stanje Boga pretvoriti u materiju. Jedino je moguće pokrenuti čovjeka da probudi spiritualna svojstva i stvorenim prividom ili iluzijom privoli tijelo na fizički doživljaj. Cjela priča je odnos realnog i nadrealnog, stvarnog i izmišljenog, materije i energije, na vrhu sa Bogom, apsolutnim stanjem.

Zato je čovjek otišao dalje u evoluciji, u odnosu na ostali svijet, ali se još uvijek muči u pronalaženju boljih rješenja zabave sa energijom i stvaranjem sna o Bogu.

Čovjek i energija moraju služiti Bogu, jer će uvijek sanjati o apsolutnoj slobodi i savršenstvu. U tu svrhu energija je neukrotiva, i čovjek – mudrac, i alkemičar, mora pronaći rješenje za opstanak i očuvanje vrste. Nije jednostavno živjeti u sredini silovite energije. Čovjek ne može nadmudriti energiju, jer je ona iz svijeta nematerije i metafizike, ali može sebe uzdignuti, preko svijesti, do razine univerzalnog duha, i poprimiti sve odlike zamišljene energije. Sve se desilo kao u snu gdje je sve moguće, a izlaskom iz sna, nestaje čarolija. Zato moramo maštati u budnom stanju i uljepšati život snivanjem Boga.

Kada netko ne može maštati o nadrealnom, onda ga vodimo našom maštom, preko raznih tjelesnih formi, koje su njemu poznate, zabave, hrane, posla, užitaka. Znači, našom iluzijom, budimo iluziju u drugoj osobi, preko ispunjavanja tjelesnih zadovoljstava i time dokazujemo opravdanost iluzije i Boga.

Primjer:

Svi znamo da je čovjeku u beznadnom stanju, jedini spas kada povрати volju i vjeru u sebe, a to se postiže čistom maštom i prizivanjem Boga. Sve se dešava u trenutku, duša brzo ukroti energiju, javi se snaga i toplina, i čovjek je izašao spašen iz očajja.

Zamršena priča ima jednostavnije shvatanje života čovjeka preko obitelji, djece, društva, posla i sna o slobodi u vječnom miru.

Rađanje djeteta preko trudnoće žene, osim praktičnog, ima duhovni smisao, jer tko je u stanju roditi ideju, biti će u blaženom stanju trudnice.

Život je u pustolovnom duhu. Uzmite konja, psa i torbicu zobi, te krenite lijepom Prirodom na put, koji sigurno vodi u vječnost. Čovjek brzo diše kada je u strahu. U stanju vječnog mira i slobode, ne mora ni disati.

Moć privida i mašte je neograničena, poput energije i Boga.

Moramo konačno promisliti i shvatiti da smo dio DUHOVNE SUŠTINE BOŽANSTVA.

Priredio i obradio: Pero

Ovdje može biti Vaša reklama